Ч. 87 (13.632). Львів, вівторок 3. квітня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Іспанії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В ПЕРШІМ РЯДІ.

ЗА БУДОВУ КООПЕРАТИВНОГО ДОМУ У ЛЬВОВІ

Загальні Збори РСУК висказали побажання, щоби в 1934 році, в 30-літній ювилей найвищої кооперативної установи, здвигнути спільними силами „Український Кооперативний Дім" у Львові. Хоч Рада РСУК ще не встановила ні висоти складки ні речинця, а вже деякі низові кооперативи спішать зі своїми датками. Ось кооперативи села Скоморохи, пов. Бучач, перші станули в ряді жертводавців.

Дирекція РСУК дістала ось-яке письмо:

Скоморохи, дня 2. III. 1934.

П. Т.
Ревізійний Союз Українських Кооператив
у Львові.

Загальні Збори РСУК в дні 15. січня ц. р. ухвалили закупити в ювилейному році РСУК власний дім. Розложенням належитостей, які на ту ціль мають вплатити кооперативи, займеться Рада РСУК. Розуміючи вагу свого „Кооперативного Дому" у Львові, не вичікуючи рішення Ради РСУК, але вже тепер висилаємо як зачет на цю ціль по 50 зол. від кожної кооперативи в Скоморохах, разом 150 зол. Решту припадаючої на нас квоти вишлемо негайно по вирішенні справи Радою РСУК.

Здвигненням „Кооперативного Дому" українська кооперація гідно відсвяткує ювилей РСУК.

З кооперативним привітом:

„Братня Поміч", щаднично-кредитова кооператива з обм. пор. в Скоморохах:
о. Галібей. **Воробець.**

Районова Молочарня, кооператива з обмеженою порукою в Скоморохах:
А. Чапельська. **Воробець.**

„Селянська Спілка", кооп. з обмеж. пор. в Скоморохах:
Ол. Феськів. **Д. Цьолик.**

Славно, кооператори Скоморох! Хоч які нині тяжкі часи, та ви розумієте вагу „Українського Кооперативного Дому" — власної хати української кооперації! Честь вам за це!

Систематична заборона закладати кружки „Сільський Господар" на Кременеччині.

Кремянецьке старосто заборонило закладання кружків „С. Г." в таких селах кремянецького повіту: Бережці, Бодаки, Гнидава, Млинівці, Піщиці, Понівці, Почаїв, Стіжок, Татаринці і Чайчинці. Мотив заборони:

„...działalność omawianej organizacji może spowodować zakłócenie spokoju lub porządku publicznego".

На внесені рекурси волинське воєвідство відповідало так:

Urząd Wojewódzki Wołyński. Wydział bezpieczeństwa. L. BPP-6-34. Łuck, dnia 26. stycznia 1934 r. Do Panów członków założycieli oddziału T-wa „Silskij Hospodar" z Poczajowie. Decyzją z dnia 29. czerwca 1933 r. L. ...-6 Starosta Powiatowy w Krzemieńcu sprzeciwił się założeniu we wsi Poczajowie oddziału krajowego gospodarstwa (?) p. n. „Silskij Hospodar". Wniesionego przeciwko tej decyzji odwołania nie uwzględniam i na podstawie art. 93 rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu admin. (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341) zaskarżoną na wstępie decyzję starosty powiat. w Krzemieńcu utrzymuje w mocy, bowiem zostało stwierdzone, że część miejscowej ludności jest nieprzychylnie ustosunkowana do powstania wyżej wymienionego oddziału stowarzyszenia i nie ma zaufania do jego założycieli — wskutek czego mogłoby spowodować zakłócenie spokoju lub porządku publicznego. Decyzja niniejsza jest ostateczną w administracyjnem toku instancyj, co nie wyklucza ewentualnego uprawnienia do wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Za Wojewodę (—) W. Wojnicz. Nacz. Wydz. bezp. publ.

Кн. Штаремберґ війде до австрійського уряду.

Після закінчення праць над новою австрійською конституцією мають зреконструувати австрійський уряд. Яка це буде зміна уряду, залежатиме передовсім від переговорів, які йдуть між Віднем, Берліном і Мінхеном. Коли б переговори скінчилися безуспішно, то для скріплення значіння Гаймвери кн. Штаремберґ війшов би до уряду як заступник канцлера або міністер без портфелю. Кажуть теж, що кн. Штаремберґ хоче одержати становище союзного президента.

Американці втікають із більшовицького „раю".

Лондонський „Дейли Телеграф" повідомляє з Москви, що вже в першому дні отворення консуляту Злучених Держав зголосилося до нього около 200 бувших і теперішніх американських горожан, які бажають вернутися до Злучених Держав.

Багато з них вимігрувало давніше з Росії до Америки а тепер вернулися до СРСР. Та большевицька влада забрала їм пашпорти й так, згідно з більшовицьким законом, перемінилися вони автоматично в більшовицьких горожан, бо кожного, хто не має особистих документів, признають більшовицьким горожанином.

Тепер ті люди, завдяки навязанню дипломатичних взаємин між Зл. Державами та СРСР можуть здобути наново американське горожанство та вирватися з більшовицького „раю".

Зрадили всі французькі воєнні тайни.

Лондонський „Дейли Експрес" пише, згадуючи про париські шпіонські й корупційні „афери", що продано чужинцям всі великі тайни французької народньої оборони: пляни твердинь на східних кордонах, плян нового воєнного кружляка, нового типу кулемету й ін. Щодня нагромаджуються нові докази, що Ставіський був також членом міжнародньої шпіонської організації.

ВИСВИСТАЛИ ПІРАНДЕЛЯ.

У королівській опері в Римі висвистали в присутності Мусолінія оперу, якої текст написав славний драматург Пірандельо, а музику молодий композитор Моліперо. Премієра була фіяском, а критика про неї написала, що вона також нуждена, як Пірандельове лібрето. Щоби скандал не повторився, Мусоліні заборонив виставляти цю оперу.

БОЛГАРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ МІНІСТРІВ ПРОТИ БАЛКАНСЬКОГО ПАКТУ.

На закінчення дискусії м-ства закордонних справ у болгарському собранні президент міністрів Мушанов говорив про болгарську закордонну політику. Метою закордонної політики Болгарії є мир і приязнь із усіми державами, головнож із сусідами. Про заключений недавно балканський пакт сказав Мушанов, що він зайвий. Мир на Балкані, якому зрештою ніхто не загрожує, можна осягнути й простішими засобами. Пакт неаґресії, що його предложила була Болгарія, був би зовсім забезпечив мир, тимбільше що всі балканські держави належать до Ліґи Націй та підписали Кельоґів пакт. Болгарія передовсім тому не могла підписати балканського пакту, що це утруднило би їй дуже старання ревізії мирових договорів.

—o—

КАРА СМЕРТИ НА 1 РІК.

Кару смерти хоче відновити на один рік еспанська влада. Кара торкається злочинів доконаних зі зброєю в руці, нападів і грабіжей, виконаних більше особами, нападів на залізниці та на прилюдні установи.

—o—

ЗМОВА НА ЖИТТЯ ДАЛЯЙ ЛЯМИ.

У місті Лясі викрили змову на життя Даляй Лями. Арештували 40 людей, з тих 28 відразу покарали смертю.

—o—

АРЕШТУВАЛИ 200 ШПІОНІВ.

ПРАГА, ПАТ. Влада безпеки видала офіціяльне звідомлення про викриття широко розгалуженої комуністичної організації, що займалася шпіонажею в чехословацькій армії. Агенти тієї організації займалися крім того переворотовою організацією. У звязку з тим перевели кількасот ревізій та арештували около 200 осіб.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 2:1 (1:1)

Україна: Бутель I.; Скрегота, Олійник; Підлисецький, Цимбала, Бутель II; Янкевич, Магоцький, Кльош Воробець, Максимів. Заслужена перемога української дружини. Найліпшою частиною була оборона Олійник-Скрегота, цей останній є у повній формі і був найліпшим змагуном на грищі. Поміч була добра лише дефензивно, свому нападові посвячували одначе мало уваги. Напад у першій частині слабий, у другій розігрався, але на висоті завдання станула лише трійка Воробець, Кльош, Магоцький, натомісць крайники грали слабше. В Гасмонеї подобався лівий помічник Вольфшталь і оборонець Шпісбах.

Україна переходить до наступу, але добра поміч противника ліквідує потягнення нападу. Від 5 хв. перевага Гасмонеї. В 11 хв. правий крайник противника дістає мяч і гарним, скісним стрілом стріляє ворота для Гасмонеї. Гра прибирає на темпі. В 19 хв. Кльош перестрілює з догідної позиції. В 29 хв. вирівнює Воробець головкою. По зміні воріт Гасмонея 20 хвилин має знову перевагу, але всі їх атаки ліквідують Скрегота і Олійник. В 21 хв. Магоцький перестрілює з 3-х метрів, гра стає дуже цікава. Тепер перевагу має Україна, стріли Воробця і Магоцького боронить воротар. В 42 хв. падуть рішаючі ворота. Кльош подає Магоцькому і цей стріляє певно в ріг. Ще наступ Гасмонеї і гра кінчиться. Суддював добре п. Саварин. Видців 2.000.

ГАСМОНЕЯ II. — УКРАЇНА II. 3:2 (0.2).

БОЧКАЙ (ДЕБРЕЧИН) — ПОГОНЬ 2:0 (1:0).

Мадяри були скорі і мають добрий старт до мяча. Найліпші у них середина, правий лучник, правий помічник і воротар. Погонь без Матіяса І. Видців 3.000.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

КОПЕНГАГА. Віденська Адміра розгромила репрезентацію Копенгаги 9:1 (3:0). „Король стрільців" Шаль стріляв аж 8 воріт для Адміри. 15.000 видців.

БЕРЛІН. Славія (Прага) — Берлінер Спортфрайнд 4:1 (0:1).

ВІДЕНЬ. У мистецтві I. ліги розіграла дотепер кожна дружина по 16 змагань. Табеля представляється ось як: 1) Адміра 24 пункти, 2) Рапід 23 3) Австрія 19, 4) Вієнна 17, 5) Ф. А. Ц. 16, 6) Спортклюб 14, 7) Гакоаг 14, 8) В. А. Ц. 14, 9) Вакер 13, 10) Донав 13, 11) Лібертас 13, 12) Ф. Ц. Він 12 пунктів.

Шляхом бюрократичного централізму.

Центральний Виконавчий Комітет та Рада Народніх Комісарів СРСР ущасливили населення знов указом незвичайно туманного та поплутаного змісту, що довершить очевидно мішанину несчислимих більшовицьких урядів. Говорить цей указ нібн про „організаційні" заходи в галузі радянського і господарського будівництва". Ціль його між іншим „посилити єдиноначальність та особисту відповідальність керівників". Він ліквідує „функціональну систему" і заступає її „виробничо-територіяльною". має „розширити безпосередній звязок центральних господарських органів, починаючи від народніх комісарів з крупнійшими (!?!) підлеглими їм підприємствами". Має покласти очевидно кінець надмірові влади інжинірів, бо доручає керманичам усіх радянських і господарських органів „особисто кермувати добором та розподілом господарських та інжинірсько-технічних працьовників". Ліквідує колегії в усіх галузях радянсько-господарської роботи. Наказує скласти списки підприємств, які мають перебувати під управою СРСР і його республиканських, краєвих і обласних органів. Наказує у двотижневий речинець зліквідувати колегії у всіх республиканських народніх комісаріятах, і вкінці скоротити штати всіх радянських і господарських органів принаймні на 10—15 прц. в порівнанні з 1933 р.

Дальше зміцнення комісародержавства та московського централізму причиниться хіба до збільшення численних конфліктів між численними „радянськими та господарськими органами", а поза тим збільшить і їх байдужість до повені більшовицьких указів та ультиматівних погроз. Дальше скасування решток декоративної самостійности окремих національних „республик" можна лише витати, бо вони лише стоять на перешкоді загострення боротьби поневолених націй проти московського уряду.

(УКБЮРО ЖЕНЕВА.)

На допомогу загроженим дітям емігрантів.

Нещасливий вислід нашої визвольної боротьби викинув тисячі наших братів із Наддніпрянщини поза межі рідного краю та порозкидував їх по цілому світі. Багато з них опинилося на території Польщі, то між нами, на етнографічній українській території, то знову (куди більше!) на суто польських землях. Лячливі економічні умовини не дозволяють нашим наддніпрянським емігрантам улаштовувати собі життя так, як би хотілося. Кожний, що найшов собі варстат праці, цупко держиться свого місця, рад, що має шматок хліба, щоби вигодувати себе і свою сімю. Умовини життя батьків-емігрантів некорисно відбиваються на молодому поколінні, на дітях. Щастя, коли батькам поталанило найти собі притулок там, де є свої українські дитячі захисти, де є своя народня й середня школа. Там діти виховуються в українському дусі. Алеж де наші емігранти живуть островами серед чужого населення, серед чужого оточення, в чужій школі — діти денаціоналізуються і для нації пропадають. Буває так, що на заробіток (часто фізичний) виходять обоє батьки, й діти цілими днями не чують рідного слова. А то ще й є між нашими еміґрантами і мішані подружа, і тут для дітей ще більша небезпека, що вони цілком для нас пропадуть. Із зареєстрованих на терені Польщі 3.000 дітей наших наддніпрянських братів — може відпасти від української нації більш, ніж половина. Треба собі уявити ввесь траґізм цілої тої справи. Батьки зі зброєю в руках билися за Рідний Край, терпіли довгі роки за нього великі муки на те, щоби уже перше їх покоління обернулося до нації плечима...

Тут зарадити може тільки **одне:** створити установу, що дітей нашої наддніпрянської еміґрації зберігалаб перед денаціоналізацією. Треба створити **захист** для таких дітей, збудувати окремий дім, деб діти виховувалися в мові й вірі батьків, у національних традиціях. Це повинен зрозуміти кожний свідомий український громадянин і поспішити з допомогою. Таким чином можна ділом виявити, що наші соборницькі думки, про які ми так любимо деклямувати — не пусті, голі слова, а що вирosли вони з нашого світогляду, з нашого внутрішнього переконання. Не можнаж бути байдужим до того, щоби 3.000 дітей наших борців за волю для нації пропало!

Початок, чуємо, вже зроблений. Комітет допомоги еміґрантам у Перемишлі зібрав уже відповідну суму, закупив площу й задумує приступити до будови дому для захисту. В захисті мають найти місце тепер діти з найбільш загрожених денаціоналізацією островів... Комітет під проводом голови п. Петра Шкурата почав збірати датки...

Треба, щоб українське громадянство Польщі усвідомило собі ваґу цієї справи, щоб узяло її за свою та щоби стало в допомогу комітетові. Не треба забувати, що рятуючи від денаціоналізації сотки дітей наших братів, ми себе рятуємо, рятуємо ідею визвольної боротьби рідної землі! Жертви приймає перемиська Українська Щадниця (чекове конто 144.775 для — 208.37).

Лемківщина — Шевченкові.

Величавий концерт у Сяноці. — Великий здвиг просвітян. — Стихійне відродження на Лемківщині.

Культ Шевченка промостив собі шлях уже до всіх закутин українських земель, а огнисті слова поета вливають незнищиму віру у наші серця в перемогу правди. Найкращим доказом цього величавий концерт у честь Шевченка, що відбувся у неділю 25. лютого ц. р. в Сяноці заходом філії „Просвіти" силами лишень читальняних хорів, а саме з **Володжі** та **Улюча** березівського повіту і **Новосілець-Гнєвош** та дитячого хору із **Загіря** сяніцького повіту. Душа раділа невимовно, коли перед заходом сонця прийшло піхотою 25 хористів з Володжі, хлопці і дівчата, перемандрувавши понад 38 кільометрів, бо грошей на заплату фір підчас господарської скрути в хористів не було, а за читальняні гроші докуповують постійно нові книжки до своєї бібліотеки. Але майже цілоденна дорога не розвіяла в цих ідейних просвітян привітної усмішки ні погідного настрою. Навпаки! Їхні лиця покрились радісною усмішкою, коли негайно після цього надїхав хор (біля 30 хлопців та дівчат) з Улюча і Новосілець. А просвітяни з поблизьких і дальших сіл за неповних 20 хвилин виповнили велику салю „Міщанської Читальні" буквально по береги. І тому багато цікавих мусіло відійти з нічим, бо на вимогу поліції перервано продажу білетів. Явилась численно також місцева і довколишна інтеліґенція, прибули громадяни і з Березівщини, як ось о. Т. Савойка, зі Селиськ і старенька п-і Солтикевичева з Улюча.

І ось, коли точно в 6-ій годині вечором піднялася завіса, злучені три хори під вправною орудою о. **С. Менцінського** зелектризували присутніх могутнім „Заповітом" Степенка, бо оце сотня неофітів-просвітян виливала піснею не тільки пошану найбільшому синові України, але й наглядно заманіфестувала національні почування західної вітки українського народу — лемків. І коли опісля делеґат Матірнього Т-ва посол **Зиновій Пеленський** в обдуманій промові зясував життя та вагу крицевого слова Шевченкового Генія, згадуючи, що дух Тараса є ... і давню княжу Сяніцьку Землю та витає над Лемківщиною, буря невмовкаючих оплесків гомоніла довго на салі.

Опісля поплили пісні народні і до слів Шевченка. Перший хор з Володжі під орудою **В. Лехицького** відспівав удатно дві пісні: „Ой три шляхи" та „На городі коло броду", а потім під орудою **Любомира Пелеха** ще дві пісні, а саме: „Розрита могила" і „Діду мій, дударику", за що збирав гучні оплески. Деклямацію „Мені тринадцятий минав" виголосив з повним зрозумінням **Т. Левкович** — хлопчина з Улюча. Хор з Новосілець під орудою свого пароха о. **С. Менцінського** відспівав з бравурою теж три народні пісні, а саме „Налетіли журавлі", „Ой у полі криниченька" та „Ой там за Дунаєм", за які збирав вповні заслужене признання. Хор дійсно голосово дібраний і знаменито зіспіваний, що виявилось найкраще при відспіванні гимну „Привіт пісні" К. Гуно. Ці самі прикмети виявив хор з Улюча, який теж знаменито відспівав чотири пісні: три до слів Шевченка, а саме: „Ой у саду", „Учітеся" та „Сонце заходить" і народню пісню Кошиця „На вулиці скрипка грає". Так і вдаряло кожного, що меткий і добрий диригент **Роман Солтикевич**, студент експортівки, вложив не тільки багато праці у вишколення свого хору, але й усю душу. А вже всіх до сліз зворушив

діточий хор із Загіря, який під орудою о. Миха**ли Гентиша** відспівав низку стрілецьких і народніх пісень, згармонізованих спеціально для дітей **о. Максимом Вітошинським**, парохом зі Смільника. Найменші викликали такий ентузіязм між присутніми своїми піснями, що його тут годі описати. А матері, які численно прибули зі своїми ..., плакали з радости. У ріжноманітнення в програму внесла симпатична мандолінова орхестра з Новосілець, яка відіграла вязанку народніх пісень. Це небудене свято концерт скінчилось по трьох годинах живим образом до поем Шевченка, що його відспівав хор з Улюча та національним гимном.

Концерт закінчився повним моральним і матеріяльним успіхом. Думку голови філії д-ра Блавацького, аби притягнути хори читалень на свято Шевченка, слід і в майбутньому реалізувати, бо хористи, крім великого вдоволення, мають ще нагоду зміряти свої сили з іншими хорами і продовжувати шляхотне суперництво між собою за першенство на полі музичного мистецтва.

Пізно вечором розїхались просвітяни домів, підбадьорені на дусі і заохочені до дальшої праці над собою та своїми односельчанами. Каміння, яке посипалось градом на хористів з Улюча підчас їхнього повороту лісом біля Межиброду ні подібний напад шумовиння на просвітян із Залужа в Сяноці не спинять уже стихійного відродження лемків.

Як іде позичка „Рідній Школі".

В Турці н. Стр. відбулася нарада представників українських установ у справі позички „Р. Ш." Вибрали повітову комісію позички, якої головою став д-р Дмитро Мартів. Члени комісії розділили поміж себе чинности. Вправді повіт бідний, але комісія обіцює зробити все, що тільки дасться.

Дуже мудро уладилася **Стрийщина**. По дотеперішніх нарадах прийшла черга на діло і от відти надійшло вже до „Рідної Школи" 19 заяв. З більших заяв слід відмітити заяву Української Бурси на 100 зол., платних ратами по 25 зол. і 50-золотові заяви, які підписали: Володимир Кравчук із Стрия, Т-во „Луг" з Братковців, Український Повітовий Пожежно-Руханковий Союз у Стрию, Михайло Віршук зі Стрия, кружок „Р. Ш." і каса Стефчика в Угерську та українська парохія у Стрию-Лани. Дуже миле враження робить підписка збірних заяв на 25 зол., на які складається 2, 5, або й 10 селян. Деякі підписують по 12.50 зол., деякі по 2.50 деякі по 5, а є навіть по 1 зол., але все кожну заяву на 25 зол. Стрийська повітова комісія позички видала змістовий, з полетом уложений афіш, у якому закликає громадню підписувати позичку „Р. Ш." і зложити із стрийського повіту 20.000 зол.

Для Коломиї було трохи не на руку розписання позички „Р. Ш.", бо тамошній кружок мав у пляні розвести акцію за допомогою на свої фінансові недомагання. Дня 11. березня ц. р. відбулася нарада представників місцевих установ при участи 36 осіб. Тому, що нарада затягнулася, її продовжено на 15. березня, де вже явилося 41 представників.

Зараз слідуючого дня 16. 3. відбулася ширша нарада для представників з повіту. Було 54 делеґатів з 39 сіл. Дуже влучно й тепло поставили справу позички голова Пов. Кружка „Р. Ш." д-р Шипайло і гром. Новак. Д-р Шипайло сказав, що рідношкільна акція може пропадати, якби позичка не вдалася. Делеґат з Остапківців, Гриць Яремчук, представив значіння „Рідної Школи" для нашого народу й закінчив, що „мусимо всіми силами помогти матірному товариству, бо інакше все пропаде".

Очевидно, при такому ставленні справи обі анкети в Коломиї поставили загальний інтерес вище від свого місцевого. Тепер уже працюють комісії у повному ході в цілому повіті.

За океаном.

ВИСТУП ОДНОГО ХОРУ ІЗ СІМОХ УКРАЇНСЬКИХ ХОРІВ В ЕЛИЗАБЕТІ.

В неділю 4. березня українці в Елизабет, Н. Дж. мали небувале свято. Це був концерт 7 хорів як одного хору з 300 співаками і співачок у салі „Ст. Меріс Скул“. Концерт був уладжений в честь українського стрілецького композитора Михайла Гайворонського і дохід призначений на повне видання його музичних творів. Виступали хори: з Ню Йорку, Нюарку, Джерзи Сіті, Брукліна, Йонкерс, Бейонн, Елизабет. Хор як одна цілість співав під проводом Михайла Ядловського, місцевого учителя, твори Гайворонського. Всі продукції випали дуже гарно, на повне вдоволення численно зібраної публики. Крім творів Гайворонського хор відспівав „Гамалію“ Шевченка, музика Біговського, під проводом п. Теодозія Каськовського. Сольові співи в цілій композиції, тенора п. Михайла Фатюка і баса-баритона п. Григорія Шустикевича, заслуговують на признання. Дві пісні відспівав прекрасно відомий співак з хору Кошиця, п. Петро Ординський. З особливим успіхом випали сольові співи п-ни Марії Гели, публика приняла рясними оплесками. П. Гела дириґувала також дівочим хором, який відспівав дві пісні Гайворонського. П. Люба Каськова відіграла дуже вдачно два твори на скрипці. П. Павло Яцко, тенор з Йонкерс, Н. Й., відспівав дві пісні при форт. супроводі п-и Стефанії Ш. До всіх інших продукцій акомпаніювала п. Марія Шумейко. На концерті був присутній композитор Михайло Гайворонський, котрого публика разом з хором привитала довготревалою овацією. Також комітет вручив йому в дарунку перо й олівець. Хор представився дуже гарно, навіть зверхнім виглядом, бо багато співаків було у стрійних народніх костюмах.

ВІРОІСПОВІДНА СТАТИСТИКА УКРАЇНЦІВ У ВІННІПЕГУ.

Не всі наші люди дійшли ще до національної свідомости. Тому статистика подає крім українців у Вінніпегу також русинів, буковинців, галичан та австріяків. Українцями записалося 18.358 людей. З того католиків є 15.546 душ. Православних всіх відтінків і розломів є 1.856 душ. Решта наших людей подалися, як слідує: адвентистів 25, баптистів 67, біблійників 73, лютеранів 52, пресбитеріянів 167 і безвірних 327. — Ціла Манітоба виказує 73.606 українців. З того 58.489 католиків, а всіх православних 11.486 — інші — то ріжні секти як вище.

ПАМЯТНИК НА МОГИЛІ ГЕРОЯ УКРАЇНЦЯ У ВІННІПЕГУ.

Свого часу ми писали, як молодий український емігрант з Галичини, Степан Стецюк, рятуючи з пожежі у Вінніпегу, Манітоба (Канада) малих дітей і старших людей, сам упав жертвою тої пожежі і там на місці поклав своє молоде життя. Після тієї події англійська преса в Вінніпегу багато писала про геройство Степана Стецюка, а щоденник „Вінніпег Трібюн“ розписав збірку, за яку окремий комітет мав поставити памятник на могилі героя. Зібрали 350 дол. і за ці гроші буде поставлений нагробник з пропамятною плитою, на якій буде увіковічнений його геройський вчинок. Між жертвами було багато від українських установ та поодиноких українців з Вінніпегу і навіть з дальших сторін.

ПОХОРОНИ О. Д-РА ЖУКА.

Дня 2. березня поховали на українськім цвинтарі в Перт Амбой, Ню Джерзи, епископа української православної церкви, о. д-ра Йосифа Жука, котрий помер у Сейнт Пітерсбурґ, Фльорида, 23. лютого ц. р. Тіло Покійного спровадили до української прав. церкви св. Димитрія в Картерет, Н. Дж., де воно було виставлене кілька днів і над яким відбувалися приписані церковні відправи. На похорон прибуло багато народу і численні делеґації від громад та організацій, які зложили вінки. Похорони вів архиепископ грецької архидієцезії на Північну і Полудневу Америку о. Атенагорас, репрезентант царгородського патріярха, в асисті священиків дієцезії покійного епископа. В церкві виголосив прощальну проповідь о. Іванишин, а о. Гундяк попрощав Покійного від архиепископа Атенагораса. На цвинтарі виголосив прощальне слово генеральний вікарій, о. М. Пілипчак. — („Свобода“)

Бажайте „Веселих Свят“ за посередництвом „Діла“.

З усіх культурних народів преса стала давно вже посередником також у чисто приватних звязках і нераз заступає безпосереднє листування. Діється це особливо при всяких святочних радісних і сумних нагодах (вінчання, смерть), зокрема при нагоді свят, які традційно вимагають взаємних бажань. Ідучи за цим звичаєм, прийнятим у всіх великих часописах, подаємо до ласкавого відома Ш. Читачам, що „Діло“ відкриває рубрику ПРИВАТНИХ ВЕЛИКОДНИХ БАЖАНЬ, в якій за оплатою 2.— зол. кожний може помістити бажання для своїх свояків, приятелів, знайомих і т. д. у РОЗМІРІ ДО 15 СЛІВ. За кожне дальше слово рахуємо 20 сот., при чому належитість приймаємо також у почт. марках. Ці бажання помістимо у СВЯТОЧНОМУ ЧИСЛІ, яке вийде у пятницю рано. Зголошення найпізніше до середи, 4. квітня, год. 10 в Адміністрації.

—o—

Економічний огляд.

Польська хроніка.

ДОВКОЛА ВІСТКИ ПРО ЗНЕСЕННЯ КЛЯВЗУЛІ ЗОЛОТА.

Попереднього тижня занотували ми чутки про заміри польського уряду знести золоту клявзулю при всіх зобовязаннях у чужій валюті з дрібними виїмками (обезпечення, тощо). Ці чутки не тільки втримались досі, але ще поширили свій зміст: золота клявзуля — мовляв — буде уневажнена теж при зобовязаннях у польських золотих. Це останнє особливо збентежило всіх, що вірили в „золотого в золоті“, як у найпевнішу гарантію вартости.

Пригадуємо тут, що захиталась друга валюта Польщі, якою був долар, польські економісти (як Грабський та інші) популяризували „золотий в золоті“ як найкращу забезпеку вартости. І в нас появились свого часу статті (інж. Ольховий), що запевняли в тому самому. Підставою цієї „віри“ було втримання золотої клявзулі польським урядом підчас останньої стабілізації поль. золотого.

Очевидно — в повищих міркуваннях ми ще не справляємо похоронів „золотому в золоті“. Це все ще тільки чутки, які можуть і не справдитись. Однак примір Америки, яка без обиняків знесла золоту клявзулю, примушує ставитись зовсім поважно до таких чуток. Щоправда більш правдоподібне є, що передбачуваний декрет дотичитиме тільки долярових зобовязань. Бо при теперішній рівности обігового поль. золотого з золотим в золоті (як довго нема девалюації) анулювання цього другого поняття не малоб ніякого практичного значіння; хіба збільшилоб тривожні настрої, а це зовсім не є в інтересі уряду. Полохливі елементи шукали б тоді іншої гарантії (напр. золотий метал в уцціях, тощо).

Щодо знесення золотої клявзулі при долярах — то вже висказуються на цю тему в пресі поважні особи. В „Газ. Гандльовій“ прим. помістив през. грошевої біржі в Познані п. Адамчевський цілу передовицю, де вказує на шкідливість таких замірів. Віддовження віддовження, але годі перекидати все на плечі вірителя, який не все є фінансово сильнішим від довжника. Дуже часто річ мається навпаки, коли узглянити прим. дрібних капіталістів. Прогріхом міркувань п. Адамчевського вважаємо те, що він їх будує на базі „незмінних цін“. Це позволяє йому відкидати „незаслужений зиск“. А цеї „незмінности цін“ власне нема.

ЗА ГОСПОДАРСЬКЕ ПІДНЕСЕННЯ Т. ЗВ. СХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.

Існує „Т-во Розвою Східних Земель“, якого членами є ріжні польські достойники, а головою б. премієр і віцепрезидент ББ. п. Пристор. Перед тижнем вислало це т-во меморіял до польського уряду, в якому вказує на ріжні практичні способи господарського піднесення тих земель. Та і цей здавалось би суто-господарський меморіял не підходить обективно до річи. Вивищує він міський елемент, який — мовляв — заслугує на особливу опіку, бо „має тенденції централістичні і є податний для співпраці з урядом“.

СКРЕСЛЕННЯ ПОЗИЧОК, ЗВЯЗАНИХ З ПОВІНЮ 1927 РОКУ.

Закон з 5. березня ц. р., опублікований в „Дневнику Законів“ № 25 з 24. березня, анулював позички, які дістали на відбудову будинків потерпівші від повені 1927 р. у трьох східно-галицьких воєвідствах. Тільки тоді треба її звернути, коли повітове староство ствердить, що позичку вжив довжник не на призначену ціль. Суми, що їх довжник уже заплатив, не звертатимуть.

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА ЗАЛИШИТЬСЯ НЕЗМІННА.

В останньому часі появились чутки немов би то уряд задумував змінити податкову політику, яка стала занадто строга. Показується, що чутки ці неправдиві. Навпаки заповідають ще міцніший подекуди ригор. Дотичити це буде т. зв. анонімового промислу, який уміє зручно ухилятись з-під уської контролі і не платить ніяких податків. З уваги на те всі промислові підприємства будуть мусіти в своїх книгах подавати все імена відборців і доставців, так при кредитових як і при готівкових орудках, якщо хочуть, аби їх книги були визнані правильними.

Світова хроніка.

МАНІФЕСТ У СПРАВІ СТІЙНОСТИ ГРОША.— ВАЛЮТОВІ АЛЯРМИ — ТРІВАЮТЬ.

Міжнародня Торговельна Палата приготовила і має швидко опублікувати маніфест, в якому говориться про необхідність стабілізації валют. „Період перегонів у напрямі обезцінення гроша — каже м. і. М. Торг. П. — покищо закінчений. Можна впевнювати, що устійнилася уже деяка природна рівновага і завдяки її кошти продукції і продажні ціни в краях, де між тими елементами істнувала найбільша диспропорція, тепер багато краще собі відповідають, як це було раніше від початку світової кризи“. В імя — мовляв — свого господарського гаразду повинні краї, що покинули золоту підставу постаратись про устійнення вартости їх гроша. Колиб знову яка держава покинула паритет, то це змінилоб натиск на рівень золотих цін з усіми наслідками як для тих держав так і для цілого світу.

Міжнародні установи, як ось М. Т. Палата, Екон. Комітет Ліґи Націй стараються не від сьогодні навернути усіх до економічного клясицизму. І якщо це безнадійне у багатьох інших госп. ділянках, то у валютовій ділянці „клясицизм“ мабуть займе з поворотом своє престіжеве місце. Та поки це станеться девалюаційні чи інфляційні „єресі“ грозять ще дальше. Найбільше загрожена з цього боку Німеччина, де промислові кола дуже міцно натискають на уряд, підкопуючи великий авторитет президента Держ. Банку Г. Шахта. Множаться поголоски про близьке уступлення Шахта, а протінфляційну промову Гітлера 21. березня інтерпретують так, що вона — мовляв — не відкидала девалюації. Франція все голосніше відхрещується від якогонебудь валютового експерименту, а виступ франц. міністра фінансів Ж. Мартена на днях в амер. клюбі вказує, що натиск Америки на Францію в тому напрямі, щоби вона відступила від паритету є дуже сильний. Димісія члена швайцарського уряду Муссе заалярмувала Францію, бо цей факт толкують там близьким кінцем золотої валюти (не вважаючи на 145 проц. покриття!) і госп. лібералізму в Швайцарії. Коли згадаємо ще про небезпеки дальшого обниження вартости доляра, то ледви чи можна буде поділяти беззастережно думку М. Торг. Палати, що „перегони в обезціненні гроша скінчились“.

ЧИ КІНЕЦЬ ФАНАТИЗМУ „САМОВИСТАРЧАЛЬНОСТИ“?

Европейська преса з великою злорадністю пише про навернення „грішника“ Рузвельта до співпраці з світом. Він — мовляв — зрозумів, що не може бути мови про збільшення американського експорту без ліберальної політики в імпорті. Тому зажадав він повновластей від сенату для наладнання торговельних взаємин з іншими державами, тому задумує реформувати справу мит і тому вислав свого відпоручника Чайльда до Европи. Також в тому, що Англія побільшила до серпня контингент ввозу беконів, замісць — як раніше плянувала — зменшити його на 10 проц., добачують обяв, що сиґналізує поворот світа до міжнародньої співпраці. Та разом із тим Німеччина в останніх днях завела нове обмеження при ввозі сирівців і півфабрикатів, піддаючи їх строгій реґламентації. Чи можна в таких обставинах віддаватись „кращим надіям“?

В. Н-вич.

НОВИНКИ

— **Появилися в продажі гарні воскресні листівки,** що їх видала коопп. „Рідна Школа" під гаслом „Христос Воскрес! Писанка Рідній Школі!" Це серія 10 по мистецьки скомпонованих артистом фотографом Шалабавкою світлин, репродукованих в першорядних графічних заведеннях. Вони можуть заспокоїти найвибагливіший смак і тому всюди, де появляться за вітринами, наше громадянство радо їх купує, замісць всілякої чужої тандити. Можна купувати серіями й поодиноко. Якщо якась кооператива чи приватна крамниця досі не подбала для своїх покупців про ті воскресні листівки, нехай негайно — ще в останній хвилині вишле замовлення за адресу: **Гуртівня кооп. „Рідна Школа", Львів вул. Оссолінських ч. 10.** — В подрібній розпродажі мають ті листівки: Книгарня Рідної Школи, всі українські книгарні і Союзний Базар у Львові.

— **Любовниця зрадила душогуба.** В Касперівцях пов. Заліщики вимордовано перед десяти роками жидівську родину Зільберштайнів. По селі розійшлася була чутка, що 40-літня Зільберштайнова дістала з Америки більшу долярову готівку. Незабаром якісь злочинці добулися крізь дах до мешкання жидівки і вбили її, 14-літню Хану Шпіцер та 3-літню донечку. Одначе грошей бандити не знайшли, бо Зільберштайнова не відобрала ще їх з почти. Поліція не могла тоді викрити злочинців і ціла справа пішла в забуття. Аж недавно мешканець того села Лесь Ружицький дістав посаду на фільварку Городок у заліщицькому повіті і прийшов попрощатися зі своєю любовницею Анною Покотило. Любовниця думаючи, що він хоче з іншою жити, не хотіла його пустити, а коли він її побив, вона побігла на поліцію і зізнала, що то Ружицький разом з Мартином Штогрином вимордували родину Зільберштайнів. Ружицького арештовано і відставлено до суду. Спільник його М. Штогрин виїхав перед кількома роками до Канади.

— **У Москві будують церкву.** Буде це католицька церква. Побудують її американці на основі умови про визнання СРСР. урядом Злучених Держав. До Москви приїхав американський священик Леопольд Бравн і завдяки його заходам купили парцелю під будову церкви. Церкву мають викінчити ще цієї весни. Збирають гроші на будову в усьому світі.

— **Будують корабель.** Льондонські часописи повідомляють, що 3. квітня почнеться наново будова велитенського 73.000-тонового корабля Лінії Кунард. Будову того корабельного велитня припинили були в грудні 1931 року. Тепер при докінченні будови корабля найде працю 6.000 робітників.

— **Град.** Над Атенами та Піревсом перейшла велика хуртовина з градом, що знищила багато будинків. В провінції Еліда ріки виступили з берегів, коринтський канал ушкоджений. Град був величини черешень.

— **Кажуть, що бачили великанського морського вужа.** Здавна вже писали багато про велиханських морських вужів, які живуть у морях від міліонів літ. А оце в останнім часі газети розписуються про те, що офіцири на кораблях, а також подорожні бачили такі морські потвори на хвилях моря. Недавно, кажуть, бачили біля Шотляндії (Англія), відтак на Тихому Океані біля берега Канади, а офіцири з великого англійського корабля Мавретанія запевняють, що бачили таку морську потвору двічі, 30. січня і 6 березня, на Карибійському Морі (коло Центральної Америки). Останнім разом і капітан Мавретанії, Пів, стверджує, що бачив того морського вужа з корабля через три мінути, як він спішив в напрямі до корабля, а відтак пропав під водою. Той морський вуж виглядає так: Довгий на 65 стіп, голова ширини у дві стопи з рогами, в роті великі зуби, має 6 пар ніг, іде по хвилях моря звоями, спираючись ногами, краски чорної. Це безперечно велит морський, який може пожирати не тільки риби, але дуже легко й людей, якби допався до них. Такі несамовиті велитни жили, як кажуть, тому міліони літ, але у глибинах моря вони могли легко зберегтись і донині. Офіцири з Мавретанії хотіли фотографувати потвору, але не вспіли. На другий раз сподіваються бути готовими з камерою, а тоді, як це їм вдасться, публика повірить у їх оповідання.

— **Чеським фашистам підвищено кару.** Найвищий суд у Брні оголосив присуд у справі 48 чеських фашистів, засуджених у червні м. р. за участь у нападі на військову касарню в Брні. Суд підвищив кару головному обвинуваченому Кобзінкові з 6 на 12 літ вязниці, Мельдекові з 2 на 6 літ, Сусліковi з 4 на 9 і Недведському з 3 на 4 роки. Також іншим засудженим підвищено кари. М. і. Гідельові, який після замаху втік з Кобзінком до Дальматії, підвищено кару з 6 місяців на 2 роки, а б. генерал Гайда, якого в першій інстанції оправдано, тепер дістав 6 місяців вязниці.

— **Хотів марок із прогнанням жидів** „Фелькішер Беобахтер" оповідає, як то до мінхенської почти прийшов якийсь американець із Каліфорнії та хотів, щоби йому продали почтові марки, на яких зображена сцена прогнання жидів із Німеччини. На запит почтовця, відки знає про такі марки, сказав, що читав в однім американськім тижневику, що в Німеччині після гітлерівського перевороту видали такі марки.

— **Жінки відпорніші від мужчин.** Деякі американські лікарі на основі довголітної практики дійшли до висновку, що жінки під фізичним оглядом є в деяких випадках витреваліші від мужчин і відпорніші на деякі недуги. Більше випадків смерти у мужчин, ніж у жінок, стверджується в недугах кормового проводу, легенів, нирок і мозку. Винуваті мужчини, надуживаючи алькоголю і тютюну, або наслідком перепрацювання, неправильного життя, сну і відживлювання. В результаті стверджується факт, що у всіх американських містах більше є вдовиць ніж вдівців.

— **Стрільно важить одну тону.** Сер Роберт Гедфилд із Шефилда оголосив подрбиці про нове стрільно. Має воно в промірі 38 цм., зробила його шефилдська фірма, а важить воно одну тону. Вистрілили стрільно у панцирну плиту, якої грубість рівнялася приблизно каліброві гармати, з якої вистрілили стрільно. Стрільно пробило плиту та вирвало із неї півсема сотника металю. Після того як стрільно перебило плиту, сила його була ще така велика, що зробило дорогу 9 англ. миль, а було так незначно ушкоджене, що після малої направи можна було знову стріляти ним.

— **Тигр, що важив 240 кг.** Цієї зими застрілили на Далекому Сході 19 усурійських тигрів, з яких деякі були справжні велитні. Одного тигра, що важив 240 кг., відставили до Владивостоку.

—o—

З концертової салі.

РЕЛІГІЙНИЙ КОНЦЕРТ.

На програму релігійного концерту львівської Фільгармонії склалися твори Вагнера: Увертюра з „Тангайзера", „Чудо Великої Пятниці" з „Парсіфаля", та Россінія „Стабат Матер".

Вагнер і Россіні, — не можна собі уявити більшого контрасту. Зовсім відмінну атмосферу відчуваємо довкола їх творів, які основно різняться у музичному виразі і у засобах для осягнення цілий.

Увертюра до „Тангайзера" сама в собі — це геніяльний твір. Стираються в ній два світи любовного шалу та екстази. На закінчення в ритмічно розширеній темі з космічною уважною могутністю звучить молитва прочан; це тріюмф любови, яка посвячується для спасения душі. Фрагмент з опери „Парсіфаль" це містерія, великий вплив чистого почування, музика, яка найсильніше відповідає нашим трансцедентальним бажанням і яка глибоко зворушує.

Джакомо Россіні є представником опери „буффо", чистого італійського стилю бель канто. В релігійнім творі „Стабат Матер" не змінив свого стилю. Театральність не знає обовязків супроти церковного духа. Односторонність трактування обмежується до гарної мельодії зі шляхотною лінією, але без поважних драматичних змагань. Россіні любується у віртуозній фактурі, висуває на перший плян солістів. Та треба тямити, що це був час занепаду церковної музики та великого світського впливу на неї.

Виконавцями концерту були: орхестра П. Т. М., міш. хори П. Т. М. та консерваторії, солісти (пні Гергартівна, Інасінська, п. Легежинський і Щеглов) з кляси співу проф. Діннія. Солістам треба признати солідну підготовку. Продукції їх вийшлиб кориснішe в рямах шкільного попису, а не на концерті „Фільгармонії" і у творах, які вимагають ідеального вирівнання голосу та співацької школи. Хори гарно звучали, орхестра відповіла вповні свому завданню. З великою прецизністю дириґував дир. А. Солтис.

І. Приймова.

Нові книжки й журнали.

MORZE, organ Ligi morskiej i kolonialnej. Warszawa, kwiecień, 1934. Zeszyt 4.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича: Яворів.

3. IV. Пепіна.
4. IV. Гра на замку.
8. IV. Сонне руїни.
9. IV. Корневільські Дзвони.
10. IV. Наша Парада.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 2. IV. год. 3·30 попол. „Товаріш", Або. 13.
Понеділок, 2. IV. год. 7·30 веч. „Гостиниця під „Білим Конем", Абон. 14.
Вівторок, 3. IV. год. 7·30 веч. „Гостиниця під Білим Конем", Абон. 14.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 2. IV. год. 2·30 попол. „Розина". Абон. 12.
Понеділок, 2. IV. год. 7·30 веч. „Канідиа", Абон. 15.
Вівторок, 3. IV. год. 7·30 веч. „Товаріш". Абон. 13.

Цирк Станевських.

Понеділок, дня 2-го квітня 1934 року дві вистави: в год. 4.15 і 8.15.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе" (Секс Сакаль).
АТЛЯНТИК: „Ескімо".
КАСІНО: „Танцююча Венус".
КОЛІСЕЙ: „Вулиця" (Сільвія Сідні), ревія „Весела крашанка".
КОПЕРНИК: „Кохає, любить, шанує".
МАРУСЕНЬКА: „Кохає, любить, шанує".
МІРАЖ: „Пісня пісень" на осн. повісти Судермана (з Марл. Дітріх).
МУЗА: „Дияволів брат" (Денис Кинг, Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Марш Ракочія".
ПАН: „Д-р Мабіз" і ревія.
ПАСАЖ: „Кайдани життя".
СВІТ: „Король циганів" (Хозе Мохіка).
СТИЛЕВЕ: „Шибеник із Еспанії" ревія „Святочний сир".
ХИМЕРА: „Моя мрія то ти" (Ліліяна Гарвей).
УТІХА: „В твоїх обіймах, ревія „Фік-Мік Мальвіна".

Закордонне радіо.

Понеділок, 2. квітня 1934.

Відень (506,8) 11.20 Симф. концерт, 12.30 Концерт, 20.00 „Пімста лилика" оп. Й. Штравса (з участю Ел. Шуман і Пікавера). **Братислава** (298,8) 10.30 17.30 Спів, 19.15 Віольончеля, **Брно** (325,4) 19.15 „У кавказьких козаків",20.00 Чеська музика. **Прага** (470,2) 10.00 Рел. музика, спів, 11.00 Квартет, **Париж** (1796) 15.00 Оп. мельодії, **Білгород** (437,3) 16.00 Спів, 20.30 Трансм. з театру, **Рига** (514,6) 15.30 Лотиські пісоньки, 21.05 „Великдень у Росії" увертюра Рімського-Корсакова, **Берлін** (356,7) 18.40 Пісні й камер. музика, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Нар. пісонька, **Мінхен** (405,4) 13.00 Концерт, **Міляккер** (522,6) 20.00 „Енхен фон Тарав" оп. Штрекера. **Букарешт** (212,6) 17.30 Бесарабські пісні (Марія Фрунза), 18.20 Скрипка, **Сотенс** (443,1) 20.00 „Фавст" оп. Гунода, **Стокгольм** (435,4) 17.05 Шведська музика, 20.00 „Князь Люксембург" оп. Легара, **Будапешт** (550,5) 12.50 Концерт оп. орхестри, 14.00 Нар. пісоньки, **Мілано** (368,6) 17.00 Фестіваль суч. музики, 21.00 Скрипка (Тібо).

Вівторок, 3. квітня 1934.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 17.35 Концерт, 19.45 „Масковий баль" оп. Верділ. **Прага** (470,2) 17.50 Скрипка, 21.30 Віольончеля, **Білгород** (437,3) 13.10, 19.00 Спів, 21.30 Популярні мельодії, **Любляна** (569,3) 20.45 Пісоньки, **Ковно** (1935) 17.20, 20.25 Спів, **Рига** (514,6) 17.40 Лотиські пісоньки, **Ляйпціг** (382,2) 15.10 Сонати на віольончелю та форт., 16.00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 17.50 Баварські композитори, 19.00 „Цвіти й листя" (спів, рецитації), **Букарешт** (212,6) 17.00, 18.20 Циг. музика, **Будапешт** (550,5) 12.05 Цит. музика, 18.30 Скрипка, **Мілано** (368,6) 13.00 Квінтет, 20.00 Камер. музика, спів, **Рим** (420,8) 17.10, 22.00 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 2. квітня 1934.

9.00—10.05 Раннішня авдиція, 12.10 Метеорольог. вістки, 12.15 Солісти (музика, спів), у перерві музичний відчит, 14.00 Ріжнича балачка, 14.20 Гр. плити, 14.50 Сільська авдиція „Лови злодія", 15.20 Легкий концерт, 16.00 Для дітей „Великодня ревія", 16.30 Спів (Умберто Манеза, тенор), 16.50 Оповідання „Великдень", 17.05 Лист без адреси (авд. Корн. Макушинського), 17.45 Музика з гр. плит, 17.55 Спів (Вермінська), 18.45 „У китайському театрі", 19.00 Три знаки запиту, 19.10 Всячина, 19.30 Фейлетон, 19.50 Вибрані думки, 19.52, 23.05 Гр. плити, 20.00 Трансм. з Відня „Пімста лилика" оп. І. Штравса (в перерві: Спортові вістки).

Вівторок, 3. квітня 1934.

7.00—8.00 Раннішня авдиція, 12.05, 12.20 Концерт сальонового квінтету, 15.25 Збіжева біржа, 15.30 Господарські вістки, 16.40 Популярна симф. музика з гр. плит, 16.40 Дещо про філятелістику, 16.55 Спів (Ольга Ольгіна), 17.10 Сонати (скрипка, фортепян), 17.50 Ріжн. відчит „Добрий товар, вища ціна", 18.00 Природничий відчит „Герої тропікальних країв", 18.20 Муз. скринька, 18.35 Веселий джез (гр. плити), 19.03 Літер. хвилина, 19.15 Всячина, 19.25 Відчит, 19.40, 19.43 Спортові вістки, 19.55 Сільва рерум, 20.00 Вибрані думки, 20.02 Концерт творів Р. Вагнера (Голембичковська сопран, Дигас тенор, Голембйовський тенор); в перерві: оповідання „Кс. Сеницький", 22.00 Авдиція, 22.30 Гр. плити, 22.45, 23.05 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.